

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Michalem Mazancem v právní věci žalobce: **J. N. S.**, zastoupeného Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Vyšehradská 702/12, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2017, čj. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 1. 2018, čj. 17 A 159/2017-21,

t a k t o :

Řízení **se přerušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) je státním příslušníkem A. Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Odboru cizinecké policie, ze dne 9. 5. 2017 byl zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, za účelem správního vyhoštění. Dne 4. 11. 2017 bylo stěžovateli doručeno rozhodnutí o prodloužení zajištění. Stěžovatel podal dne 21. 11. 2017 žádost o propuštění ze zařízení. Žalovaný dne 30. 11. 2017 žádosti nevyhověl a stěžovatele nepropustil. Uvedl, že stěžovatel nebyl oprávněn žádost podat, protože neuplynulo 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince.

[2] Stěžovatel se proti rozhodnutí bránil žalobou podanou u Městského soudu v Praze. Ten ji postoupil Krajskému soudu v Plzni jako místně příslušnému. Krajský soud neshledal žalobu důvodnou.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností. Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti Nejvyšší správní soud informovala, že zajištění stěžovatele již netrvá, neboť byl cizinec dne 14. 2. 2018 propuštěn ze zařízení pro zajištění cizinců.

[4] Podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců „[v] případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.“

[5] V nyní posuzované věci bylo zajištění, jež stěžovatel napadl žalobou, ukončeno. Desátý senát Nejvyššího správního soudu dospěl při posuzování sporné otázky, zda je možné řízení o kasační stížnosti zastavit dle § 46a odst. 9 zákona o azylu v případě, že krajský soud věc meritorně projednal a správní orgán informoval Nejvyšší správní soud o ukončení zajištění

cizince, k závěru, že zde existují pochybnosti o souladu zákonné úpravy s právem Evropské unie. Usnesením čj. 10 Azs 252/2017-43 řízení přerušil a předložil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku, zda „[b]rání výklad čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU (Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 96) ve spojení s čl. 6 a 47 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, která znemožňuje Nejvyššímu správnímu soudu přezkoumat soudní rozhodnutí ve věcech zajištění cizince poté, co je cizinec ze zajištění propuštěn?“

[6] K tomu je nutné poznamenat, že citovaný § 46a odst. 9 zákona o azylu upravuje totožné důvody k zastavení řízení pro ukončení zajištění cizince jako § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Výše uvedené závěry usnesení desátého senátu jsou na nyní projednávanou věc plně aplikovatelné.

[7] Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. může předseda senátu řízení usnesením přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.

[8] Protože Nejvyšší správní soud považuje rozhodnutí Soudního dvora za klíčové pro posouzení otázky, zda má v nyní posuzovaném případě řízení zastavit dle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, nebo věcně projednat, rozhodl o přerušení řízení do doby jeho vydání.

[9] Po dobu přerušení řízení se nekonají jednání a přerušuje se běh procesních zákonných i soudcovských lhůt; tyto lhůty začnou běžet od počátku znovu, pokračuje-li se v řízení po skončení přerušení (§ 48 odst. 4, 5 s. ř. s.). Po dobu, kdy je řízení přerušeno, nemohou ani účastníci provádět úkony za účelem pokračování řízení o věci samé. Mohou však provádět takové úkony, které mají za následek, že v řízení se už pokračovat nebude (např. mohou vzít návrh zpět).

[10] V řízení se bude pokračovat, jakmile překážka pro jeho přerušení odpadne, tzn. jakmile Soudní dvůr rozhodne o předběžné otázce, popř. nastane jiná skutečnost rozhodná pro pokračování v řízení ve věci samé (§ 48 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Michalem Mazancem v právní věci žalobce: **J. N. S.**, zastoupeného Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Vyšehradská 702/12, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2017, čj. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 1. 2018, čj. 17 A 159/2017-21,

t a k t o :

V řízení o kasační stížnosti **s e p o k r a č u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu ve věci přezkumu zákonnosti rozhodnutí o zajištění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Usnesením ze dne 19. 3. 2018, čj. 8 Azs 26/2018-41, Nejvyšší správní soud přerušil řízení v této věci. Vedla jej k tomu skutečnost, že Soudnímu dvoru Evropské unie byla ve věci sp. zn. 10 Azs 252/2017 předložena předběžná otázka týkající se aplikace § 46a odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle něhož je soud povinen řízení o kasační stížnosti zastavit, je-li zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o kasační stížnosti. Totožné důvody zastavení řízení pro ukončení zajištění cizince jsou upraveny též v § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[3] V nálezu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17, Ústavní soud zrušil dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů § 169r odst. 1 písm. j) a § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a § 46a odst. 9 a § 73 odst. 8 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Citovaný nálezh byl vyhlášen dne 21. 1. 2019 ve Sbírce zákonů. Tím odpadla překážka řízení a předseda senátu i bez návrhu podle § 48 odst. 6 s. ř. s. vyslovil, že se v řízení pokračuje.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. února 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. N. S.**, zastoupeného Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Vyšehradská 702/12, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2017, čj. CPR-31253-5/ČJ-2017-930310-T221, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 1. 2018, čj. 17 A 159/2017-21,

t a k t o :

Řízení **se přerušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) je státním příslušníkem A. Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Odboru cizinecké policie, z 9. 5. 2017 byl zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, za účelem správního vyhoštění. Stěžovatel podal dne 21. 11. 2017 žádost o propuštění ze zařízení. Žalovaný 30. 11. 2017 žádosti nevyhověl, aniž by ji věcně projednal, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel žádost podal v době, kdy k tomu dle § 129a odst. 3 téhož zákona nebyl ještě oprávněn, a rozhodl, že se stěžovatel nepropouští.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Krajský soud v Plzni rozsudkem čj. 17A 159/2017-21 zamítl. Uvedl, že současná právní úprava umožňuje přezkum důvodnosti trvání zajištění v rozumných intervalech. Stěžovatel neprokázal žádné konkrétní okolnosti, pro něž by bylo možno uvažovat o nedostacích v délce a průběhu soudního řízení, tím méně o nedostacích systémových. Důvod k prolomení lhůty upravené v § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců, která znemožňuje projednání žádosti o propuštění, nebyl dán. Žalobce tedy podal žádost předčasně.

[3] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že žalovaný se měl jeho žádostí věcně zabývat, přestože nebyla podána až po uplynutí lhůty stanovené § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Postupem žalovaného mu byla odňata možnost pravidelného soudního přezkumu. Uvedl, že kombinace probíhajícího soudního řízení proti jinému rozhodnutí o prodloužení zajištění a § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců svými důsledky odporuje čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Odkázal na průběh svého zajištění a soudní přezkum rozhodnutí o zajištění s tím, že má zcela nahodilé možnosti podat žádost o propuštění. Aplikace § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců stěžovateli znemožňuje iniciovat soudní přezkum důvodů zajištění častěji než každých 90 dnů.

[4] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené zkoumal, zda je dán důvod k přerušení řízení dle § 48 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. a k předložení návrhu Ústavnímu soudu podle čl. 95

odst. 2 Ústavy. Při předběžném projednávání věci zaujal názor, že § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.

[5] O neústavnosti platného zákona si Nejvyšší správní soud nemůže učinit právní závěr sám, protože je jím vázán. V takovém případě však předloží věc Ústavnímu soudu a řízení podle § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s. přeruší.

[6] Z důvodů současně podávaného návrhu na vyslovení protiústavnosti § 129a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, Nejvyšší správní soud řízení o kasací stížnosti přerušil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. července 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu